

Ж Ж Ж VJBG Ж Ж Ж

Ritmas

Gretos Dumbliauskaitės (IV D) piešinys

2021-2022 m. m., Nr. 3

☸ ☸ ☸ Advento prasmės ☸ ☸ ☸

Nuolatinė „Ritmo“ bendradarbė Agnė (II A) šį kartą pasigilino į Advento prasmes ir savo atrastas įžvalgas sudėjo į trumpą esė.

Adventas – tai ramybės, susikaupimo bei apmąstymų laikotarpis, trunkantis keturias savaites iki Kalėdų. Krikščionybėje Adventas žymi laiką, kai tikintieji laukia Jėzaus gimimo ir **ruošiasi jam pasninkaudami, atsisakydami triukšmingų linksmybių, skirdami didžiąją laiko dalį dvasingumui, ramybei ir susikaupimui.**

Kadaise senoliai tikėjo, jog šiuo metu aplink **slankioja dvasios**, kurios mėgina pakenkti žmonėms ir jų darbams, gyvuliams. Dėl šios priežasties buvo gausu ir įvairių draudimų: nevalia triukšmauti, ilgai vakaroti, linksmintis, šokti, kirsti mišką, kirpti avis, dirbti tam tikrus, ypač triukšmingus, darbus. Tiesa, dzūkai Advento laikotarpiu susirinkdavo vakaroti, eidavo ratelius, dainuodavo Advento – Kalėdų dainas. Šiose dainose itin populiaru vestuvinė tema, dažnai apdainuojamas paukščių bei žvėrių gyvenimas. Taip pat jas galima atpažinti iš dažnai pasikartojančių motyvų, tokių kaip „kalėda“, „kalėdzieka“, „lėliu kalėda“, „leliumai“, „aleliuma“, „aladumai“, „oi lėliu lėliu“.

Deja, šiuolaikiniam žmogui, gyvenančiam nuolat kur nors skubančiame pasaulyje, kuriame reklamos švenčių laukimą prilygina pirminių maratonui, **atrasti Advento prasmę nėra lengva**, o prieššventinis laikotarpis dažniausiai siejamas tik su linksmybėmis, šurmuliu, aplink skambančiomis kalėdinėmis dainomis, blizgučiais bei besaikiu dovanų pirkimu. Esant tokioms aplinkybėms, šių laikų žmogus neretai užmiršta Advento reikšmę. Vis dėlto manau, jog Adventas gali tapti puikia proga nors trumpam atsiriboti nuo aplinkui vykstančio kalėdinio šurmulio, sustoti, apmąstyti bei įvertinti per praėjusius metus nuveiktus darbus, pasidžiaugti laimėjimais, pasvarstyti, ką galima buvo padaryti kitaip, kur dar reikia tobulėti. Be abejo, tai ir puikus laikas pabūti su šeima, artimaisiais, pasimėgauti ramiu švenčių laukimu.

Šventų Kalėdų dvasia jaučiama ir gimnazijoje: jau suspindo eglutė, o visas gimnazijos erdves užpildė angelai, kiekvienam nešdami šviesų laukimo džiaugsmą, šilumą ir jausmą.

☺ ☺ ☺ Kalėdų belaukiant ☺ ☺ ☺

Gruodis – laukimo metas: sniego, šaltuko, šventų Kalėdų, metų virsmo...

Gimnazijos fizikos ir informacinių technologijų mokytoja **Lina Steponavičienė** jau penktus metus šventinį mėnesį veda žvakių liejimo edukacinį užsiėmimą. Paklausėme mokytojos, kaip kilo tokia mintis.

Kaip pasakojo mokytoja, lieti žvakes pradėjo dar 2013 metais. Tai buvo laikas, kai doktorantūros studijos ėjo į pabaigą, reikėjo rašyti disertaciją.

Prasidėjo paieškos, kaip save įkvėpti, kuo pakeisti įtemptą protinį darbą. Mintys vis sukosi apie bites – su tais Dievo padarėliais augo, seneliai, tėvai turėjo bičių. Kaip sako mokytoja, ji prie bičių prisilietė per vašką. Iš pradžių internetu atsisiuntė vaško, žvakių formų, o pirmieji gaminiai buvo dovanėlės artimiesiems. „Esu

žmogus, kuriam reikia įvairių veiklų: uždavinių sprendimą keičia siuvimas, mezgimas, muilo virimas, žvakių liejimas, duonos kepimas ir kitos veiklos. Įjungus kitą mąstymo sritį, ateina minčių uždaviniams spręsti“, – sako mokytoja Lina.

Kai gimnazijoje kilo kalėdinių erdvių mintis, **mokytoja Lina nusprendė pasiūlyti mokiniams lieti žvakes**. Juk fizikos uždavinių sprendimas, kad ir įdomių, nelabai kalėdiškas užsiėmimas. Tada gimnazijos administracija

prisidėjo – buvo užsakyta vaško, keletas naujų formelių. Į liejimo edukaciją daug mokinių pasikviesti nelabai galima, nes žvakių liejimas – ne štapavimas, paskubėti neišeina.

Kuo didesnė forma, tuo tenka ilgiau laukti, kol sustingsta, o jeigu paskubėsi, teks lieti iš naujo.

Edukacinius užsiėmimus organizuoti, supakuoti žvakes padeda **socialinė pedagogė Vilma**.

Šiais metais kartu su mokiniais edukacinio užsiėmimo metu išliejo apie 50 žvakių.

Gruodžio 16 d. gimnazijoje vyks kalėdinė mugė. Kviečiame norinčius įsigyti rankų šilumos ir meilės sušildytų mūsų gimnazijoje išlietų žvakių!

Lapkričio 23 dieną buvo paminėtas **Jono Basanavičiaus jubiliejinis 170-asis gimtadienis**. Mums, basanavičiukams, ši diena labai svarbi. Ją ir šventėme ypatingai. Gimnazijos paskelbtame respublikiniame kūrybiniame konkurse laimėtojais tapo du gimnazistai – Agnė Spėčiūtė (II A) ir Dovydas Bartkus (III B). Spausdiname ištraukas iš jų kūrybinių rašinių.

Agnė Spėčiūtė. Ar Jonas Basanavičius aktualus mums ir šiais laikais?

Neretai apie J. Basanavičių kalbame tarsi paviršutiniškai, prisimindami tik svarbiausius, bukai istorijos pamokose kalamus faktus bei datas, kurias sugebėtu paminėti kone kiekvienas. Laikui bėgant, imame nebesuvokti jo žmogiškumo, užmirštame, jog jis nėra vien „Aušros“ redaktorius, Lietuvos Nepriklausomybės akto signataras ar skulptūra Vilniaus senamiestyje. Nėra tik barzdotas senyvas vyras, „susipratęs litvomanas“. Jis gyvenime ne tik atliko didžius darbus, bet, kaip ir mes, svajojo, mylėjo, patyrė skaudžių išgyvenimų bei netekčių...

Daktaras buvo išsilavinęs, inteligentiška, tolerantiška asmenybė. Net ir turėdamas tvirtą savo nuomonę, Basanavičius nesmerkė kitaip mąstančių ar kitokį gyvenimo būdą nei jis pasirinkusių žmonių, mėgo ir gerbė išsilavinusius, intelektualius žmones. Šiuolaikiniam žmogui bei visuomenei toks gebėjimas gerbti, priimti kitaip mąstantį, atrodantį ar gyvenantį, kaip ir sugebėjimas savo požiūrį ar įsitikinimus reikšti adekvačiais būdais, o ne žeidžiant ar žeminant kitokį žmogų turėtų būti ypač svarbus ir siektinas. Tereikia prisiminti nūdienos įvykius, kad suprastume, jog mums reikia Basanavičiaus tolerancijos pamokų, jo gyvo, ne knyginio pavyzdžio...

Besąlygiška meilė ir pasiaukojimas savo tėvynei taip pat neatsiejama Basanavičiaus asmenybės dalis. Daugelį metų gyvenęs svetur (Maskvoje, Lome, Varnoje, Prahoje, Vienoje), studijavęs, dirbęs daktaru bei pelnęs pripažinimą, jis niekuomet neužmiršo Lietuvos ir gimtųjų Ožkabalių, domėjosi ten gyvenančiais žmonėmis, jų papročiais, gyvenimo būdu ir istorijomis. Ne vienerius gyvenimo metus daktaras praleido rinkdamas ir leidamas tautosaką: pasakas, dainas, sakmes. Basanavičius gimtinei, o kartu visai Lietuvai paliko surinkęs „Ožkabalių dainas“, „Lietuviškas pasakas“, o šiandienos lietuviai, įamžindami žymaus tautiečio ir svarbių Lietuvos įvykių atminimą, šalia daktaro Basanavičiaus tėviškės jau daugiau nei tris dešimtmečius puoselėja Tautinio atgimimo ažuolyną. Darniai stiebiasi į saulę Ažuolyne dešimtys, šimtai, tūkstančiai ažuolų (dabar ir kitų rūšių medžių), kaip darniai lietuviai, įkvėpti patriarcho, išaugo į nepriklausomą, laisvą, savo kalbą ir kultūrą mylinčią tautą.

Dovydas Bartkus. Jonui Basanavičiui

Jis - mylėtas gydytojas! Tautos patriarchas! Vilniaus mylėtojas! Jį aplankė tėvynės meilės jausmas. Troškimas aušros. Mes žinome daug reikšmingų žmonių, bet Jonas Basanavičius man yra tas, iš kurio jaučiu ir paslaptinę šilumą... Norėčiau prisėsti prie jo, o žodžių net nereikėtų, viską pasakytų buvimas. Jo nėra, bet vardas skamba garsiai, nors jau gyvename visai kitaip. Tiksliau, skamba dar labiau nei tada...

Kad J. Basanavičius buvo Nepriklausomybės akto signataras, tai jau žino visi, kas žino jį. Lenkiuosi jam žemai. Toji data lietuviams dabar labiausiai įprasmina mūsų valstybingumą. O ar Jonas Basanavičius buvo tikras dėl Lietuvos ateities? Nepatikėtų, kokia įdomi buvo istorijos eiga. Sovietų Rusija 50 metų buvo okupavusi mūsų tėvynę. Bet dabar aš rašau vėl laisvoje Lietuvoje! O pavasarį bus šventė - prieš 32 metus, kovo 11, pasirašytas Nepriklausomybės atkūrimo aktas. Taip, mes vėl laisvi, vėl lietuviai! Beje, buvo nurodyta, kad 1918 metų aktas nebuvo praradęs galios! Dabar mums tereikia išmokti džiaugtis ta laisve. Tai tampa uždaviniu jauniems, kurie gimę laisvi.

Kaip mes gyvename dabar? Mes gyvename greitos informacijos laikais, protingų aparatų laikais. Kas beatsimena fonografa... Paradoksalu: technika ištobulėjo, bet nebėra kam dainuoti liaudies dainų...

Mes mokomės istorijos, kad nekartotume klaidų arba kad mokytumės iš žmonių. Jonas yra tarp jų. Žmogus gyvas tol, kol jį prisimena. Beje, dar gyvi ir Ožkabaliai! Gimtoji tautos patriarcho sodyba man labai graži.

Aš Joną žinau, todėl jis gyvas manyje. Kai matysiu aušrą, ten bus jis.

Dvejus metus Mokinių tarybos prezidente buvo dabar jau abiturientė Greta Andriuškevičiūtė. Kokie jai buvo tie metai? Greta dalijasi prisiminimais apie prezidentės laiką.

Prezidentavimo metai man asmeniškai buvo svarbūs, nes galėjau prisidėti prie mokinių lūkesčių išpildymo ir mokyklos kūrimo, mokytis lyderystės, darbo su komanda. Tikiuosi, kad jie buvo svarbūs ir mokinių bendruomenei, kadangi stengėmės sudaryti jiems kuo daugiau galimybių pasireikšti ir išreikšti savo nuomonę.

Kaip šviesiausi prisiminimai išliko laikas su komanda, vėlūs vakarai, kai sėdėdavome mokykloje ir ją puošdavome, ruošdavomės renginiams arba turėdavome mokymus, tų veiklų metu komanda labai suartėdavo.

Linksmiausias prisiminimas iš prezidentės Gretos laiko – labai gerai pamenu, kai artėjant 2020 m. Kalėdoms, kurių metu buvome karantine, negalėdami organizuoti gyvos šventės sugalvojome padaryti Kalėdines VJBG mokinių tarybos žinias, o tų žinių metu mūsų mokinių tarybos kuratorę Remigiją aprengėme seniu Kalėda. Filmavimas vyko Katedros aikštėje prie Kalėdinės miesto eglutės. Prisiminus iki šiol kyla šypsena.

Ar ką keisčiau, jeigu grįžčiau į pradžia? Turbūt stengčiausi sumažinti savo adaptacinį laikotarpį ir kuo greičiau įsilieti į darbus.

Būdama prezidente, manau, tapau atsakingesnė, kadangi vadovavimas komandai reikalauja labai daug atsakomybės, taip pat mano komunikaciniai gebėjimai išaugo, išmokau lengviau bendrauti su žmonėmis, kadangi tai teko daryti nuolat.

Reikšmingiausio Mokinių tarybos darbo, manau, neišskirčiau, visą laiką stengėmės atsiliiepti į bendramokslų poreikius, pavyzdžiui, vykdėme mokyklos mokinių poreikių analizę, o didžioji dalis veiklų buvo formuota pagal analizėje pateiktus moksleivių lūkesčius ir išskirtas problemas.

Iš komandos išskirti, kas labiausiai prisidėjo įgyvendinant idėjas, vieno žmogaus negalėčiau, visi esame lyg domino: vienas pasvyra ir visi krenta, tad kiekvieno tarybos nario indėlis buvo didelis bei svarbus.

Kur dėsiu atsiradusį laisvą laiką? Na, manau, jog dabar visą laisvą laiką teks skirti pasiruošimui egzaminams ir

stojimui į universitetus, o jei po šių dalykų jo dar liks, tai leisiu sau pasimėgauti poilsiu.

Ateities planas – susikurti savo gyvenimą taip, kad ateityje galėčiau juo mėgautis.

Baigiantis metams sau ir kitiems palinkėčiau nepraleisti progų bei pasinaudoti visomis mums suteikiamomis galimybėmis, jei jos vienaip ar kitaip atneš pridėtinės vertės.

Greta, polėkio svajonėms, laiko darbams, prasmės mintims ir sėkmės įgyvendinant ateities planus! (mokytoja Remigija)

Paskutinę lapkričio dieną prisiekė nauja Mokinių tarybos prezidentė. Rinkimuose gimnazistų

pasitikėjimą pelnė **II F klasės mokinė Emilija Lanevskaja.**

„Ritmas“ pakalbino naująją prezidentę, juk visiems įdomu, kas atstovaus mūsų mokinių nuomonei, kas vadovaus tarybai, kurios svarbiausias tikslas – rūpintis, kad gimnazistai taptų tikrais savo mokyklos šeimininkais, kad jaustųsi saugūs, išklaudyti ir išgirsti.

Skaitykite interviu su Emilija!

Emilija, prasidėjo tavo prezidentiniai metai. Kaip jauteisi išgirdusi rinkimų rezultatus?

E. L. Tiesą pasakius, iš karto sutrikau, buvau tikrai nustebusi, jaučiau, kad prasideda naujas mano gyvenimo etapas, tačiau pakankamai greitai susiėmiau ir tuomet pajutau džiaugsmo emocijas.

Be abejo, labai norisi sužinoti tavo viziją – kaip įsivaizduoji savo darbą?

E. L. Bijau ką nors dabar žadėti, nes žinote, kaip būna su neįgyvendintais pažadais. Kol kas manau, kad turiu šiek tiek, bet ne per daug laiko įsivažiavimui. Noriu savo kailiu pajusti pagrindines prezidentės pareigas, o toliau jau kalbėsime apie mūsų norus ir siekius. Viliuosi, kad jie ir bus įgyvendinti mano kadencijos metu. O bendrai mano vizija yra labai paprasta – neužtenka svajoti, reikia siekti aukštumų!

Kokie bus pirmieji tavo darbai?

E. L. Pirmasis rimtas mokyklinis renginys tai artėjantis karnavalas, kuriam ruošiasi visa taryba! O asmeninis noras būtų suorganizuoti iš praeitų mokslo metų atliktos mokinių poreikių analizės karjeros ugdymo renginių.

Kam skirsi daugiausiai dėmesio?

E. L. Planuoju susitelkti į naujų projektų organizavimą bei tolesnį aktyvų atstovavimą gimnazijai.

Kokios sritys gimnazijoje reikalauja daugiausiai pokyčių?

E. L. Tikrai geras klausimas. Na, objektyviai mąstant, tikrai negali būti viskas tobula, tačiau kol kas nespėjau išvelgti didelių problemų vienoje ar kitoje srityje.

Kokias savo asmenines savybes laikytum svarbiausiomis, padedančiomis tau gyvenime, veiklose? Kokias kitų savybes labiausiai vertini?

E. L. Man padeda sąžiningumas, atvirumas ir užsispyrimas. Kitų žmonių savybės, kurias vertinu, - tas pats sąžiningumas ir nuoširdumas.

Kuo gali sužavėti žmones?

E. L. Žinoma, savo charizma ir pozityviu mąstymu. Labai nemėgstu niūrios aplinkos, todėl net sunkiausiom akimirkom bandau praskaidrinti nuotaiką tiek sau, tiek aplinkiniams.

Kuo tave žavi žmonės?

E. L. Įvairumu. Kuo žmogus yra savitesnis, turintis savo tvirtą „aš“, turintis savyje ne tik vidinio grožio, tuo labiau aš žaviuosi juo.

☺☺☺ **Interviu su Emilija tęsinys** ☺☺☺

Ar turi augintinį?

E. L. Dabar jau nebe, bet turėjau labai linksmą katę! Manau, mes puikiai tikome viena kitai.

Koks mėgstamiausias tavo desertas?

E. L. Nesitikėjau, kad klausimai bus tokie sunkūs... Nesu šiaip saldumynų megeja, bet mėgstamų desertų sąrašas tikrai platus. Hm... Visgi mėgstamiausi yra eklerai.

Kokie mokomieji dalykai geriausiai sekasi?

E. L. Žvelgiant į pažymius informacinės technologijos ir matematika, o mano asmeninis favoritas – etika ir literatūra.

Kokia didžiausia svajonė, kurią gali pasakyti ir mums?

E. L. Baigusi gimnaziją, svajoju įstoti ir mokytis Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje.

Kokia šalis labiausiai žavi? O kokią labiausiai norėtum aplankyti?

E. L. Labiausiai žavi Italija, ten ir norėčiau nuvykti.

Mėgstamiausias laisvalaikio užsiėmimas.

E. L. Kinas ir teatras, o kartais ir knygų skaitymas.

Muzika ar filmas?

E. L. Labai ilgai galvojau ir supratau, kad negaliu išsirinkti vieno, nes abi sritys užima nemažą dalį mano širdyje.

Kokią knygą rekomenduotum draugams?

E. L. Iš paskutiniųjų skaitytų – I. Mero romaną „Lygiosios trunka akimirką“.

Ačiū Emilijai, sutikusiai pasidalyti ir prezidentinio darbo vizija, ir atsakymais į asmeninius klausimus.

Duotoje prezidentės priesaikoje skamba žodžiai: „Pasižadu naujomis idėjomis ir iniciatyvomis telkti mokyklos bendruomenę prasmingai veiklai. Pasižadu savo mokymusi, darbais ir elgesiu reprezentuoti gimnaziją miesto bendruomenėje.“ Tai rimtas pažadas. Linkime Emilijai sėkmingai suburti gerą, patikimą komandą ir imtis darbų, kad mūsų gimnazija klestėtų ir taptų patraukli naujiems mokiniam.

Dažnai užklupus iššūkiams mums padeda motyvuojančios mintys. Gal įkvėps ir šios?

Mūsų didžiausia silpnybė – nepakankamas užsispyrimas. Jei nori, kad pasisektų – visuomet bandyk dar vieną kartą.

Nedelsk! Laikas niekada nebus „kaip tik tinkamas“. Pradėk čia ir dabar, daryk tai tokiomis priemonėmis, kokias turi, geresnes rasi pakeliui.

Liepsnojantis entuziazmas, palaikomas sveiko proto ir atkaklumo, yra kokybė, kuri dažniausiai tampa sėkme.

☺ ☺ ☺ Žinias tobuliname kitaip ☺ ☺ ☺

Mokinių tarybos narės **antrokės Patricija ir Greta** dalyvavo didžiausioje mokslų konferencijoje moksleiviams „Tūkstantmečio vaikų akademija“ Rudens sesijoje. Lapkričio 26-28 d. Patricija prisijungė į Tikslųjų ir gamtos mokslų konferenciją, o Greta gruodžio 10-12 d. dalyvavo Humanitarinių ir socialinių mokslų konferencijoje. Merginos dalijasi konferencijos įspūdžiais.

Patricija, II E klasė: „Konferencijos tiesioginė transliacija vyko lapkričio 26-28 d. Dienos programa šeštadienį tęsėsi nuo 10 iki 18 val., penktadienį ir sekmadienį trumpiau. Renginį vedė nuostabūs vedėjai Paul de Miko ir Raminta Naujanytė-Bjelle. Renginys buvo tikrai įdomus, sužinojau naudingos informacijos tiek apie socialinius, tiek apie gamtos mokslus.

Man įdomiausia buvo Aivaro Vilučio paskaita apie planetų inžineriją. Pasirodo, iki gyvenimo Marse mums, žmonėms, dar reikia labai sunkiai padirbėti. Bet gera žinia ta, kad mes tikrai sparčiai judame link šio tikslo išpildymo. Dar viena įspūdi palikusi paskaita buvo KTU doc. Nerijaus Čepulio apie technologijų ir žmogaus santykį. Iš pradžių žiūrėjome filmo

„Matrica“ kelias ištraukas. Po to lektorius aptarė, paaiškino, kaip pagrindinis veikėjas ir visas pasaulis susijęs su technologijomis. Buvo išties neįtikėtina.

Tarp paskaitų buvo interaktyvios apklausėlės, kurių metu buvo galima laimėti prizų. Deja, man laimėti neteko, bet sužinojau labai daug naujų faktų. Ar žinojote, kad pirmas atsirado mandarinas, o ne apelsinas? Aš tai tikrai nežinojau.

Dalyvavusiems konferencijoje VGTU tiesiogiai buvo skirta užduotis sukurti memus (angl. Meme). Buvo tiesiog įspūdinga, kad toks, atrodo, rimtas renginys gali turėti tokį šiuolaikišką ir nenuobodų formatą. Tikrai džiaugiuosi, kad pavyko dalyvauti!“

Greta, II E klasė: „Konferencijoje dalyvavau gruodžio 11-12 dienomis. Turiu daug teigiamų atsiliepimų, visos paskaitos buvo savaip įdomios, lektoriai malonūs ir puikiai pravedė paskaitas. Paskaitas skaitė VU Istorijos katedros vedėjas, profesorius Alfredas Bublauskas, Oksfordo universiteto kalbotyros ir filosofijos studentė Gabrielė Makarevičiūtė, prezentacijų prodiuseris Artūras Laskauskas, jis dar pristatomas kaip „Prezentacijų ekspertas Nr. 1 Lietuvoje“.

Labiausiai įsiminė paskaita „3 didžiausios prezentacijų klaidos“. Pasirodo, dažniausiai pranešėjai nepakankamai ruošiasi pristatyti prezentacijas. Kita klaida – pranešėjui nerūpi klausytojai. O trečioji klaida – senų skaidrių naudojimas. Iš šios paskaitos išsinešiau naudingų žinių bei turiningai praleidau laiką. Taip pat patiko Cgates dovanotas filmas, kurį žiūrėjau gurkšnodama šiltą arbatą.

Visiems rekomenduoju, pasitaikius progai, apsilankyti šiose paskaitose.“

☺ ☺ ☺ Mokinių tarybos veikla ☺ ☺ ☺

Svarbiausias mėnesio renginys – **kalėdinis karnavalas**. Mokinių taryba intensyviai dirba: planuoja, ieško sprendimų, kuria scenarijų... Tikimės, mums pavyks!

Gruodžio 7 d. vyko išplėstinis Mokinių tarybos susirinkimas. Skyrių lyderiai pristatė pasiūlymus veiklos organizavimui ir tobulinimui, kalbėtasi apie artimiausius darbus ir metų veiklos planus, ilgalaikius projektus.

Lapkričio 19-20 d. gimnazijoje vyko mokymai Mokinių tarybos nariams. Vakaras – mokymuisi, tobulėjimui, komandos formavimo užduotims. Naktis – žaidimams, filmams ir trumpam miegeliui paryčiais, kai Šreko nuotyčiai ekrane užmigdė net atkakliausius.

